

Prat de Dalt

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Turó Prat de Dalt
Emplaçament	C-59 en direcció a Sant Feliu, pk 17,800, a 300 m. a mà esquerra per un trencall de terra.
Alçada:	440
Coordenades:	
Latitud:	41.67084
Longitud:	2.161
UTM Est (X):	430159
UTM Nord (Y):	4613571

Classificació

Número de fitxa	08033 - 95
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern
Segle	XVII-XVIII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Número inventari	Sí (IPA 34666)
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 012A09000

Fitxes associades:

[Pou de Glaç del Prat de Dalt](#)

[Ermita de Sant Tomàs del Prat de Dalt](#)

Autoria de la fitxa Laura Bosch Martínez

Descripció

Masia de planta rectangular que costa de planta baixa, pis i golfes, amb la coberta a dues aigües, desaiguant cap a les façanes laterals. Construïda amb teula àrab, les teules estan disposades a llata per canal (la disposició dels cabirons és perpendicular al pla de la façana principal). El carener és perpendicular a la façana principal que està orientada a migdia. Les obertures més importants es troben a la façana principal i el seu perímetre està resseguit per pedres carejades o carreus de major magnitud que els emprats a la paret. L'acabat de tota la masia és amb paredat irregular de pedra vista, lligat amb morter de calç, tot i que per damunt d'aquest, actualment, ha estat substituït pel ciment. El pendent de la coberta oscil·la al voltant del 30 %.

Les obertures de la façana principal són simètriques respecte a l'eix vertical i horitzontal de la façana. El portal d'entrada presentà un esglaó d'accés amb marxapeus. Tota la portalada és adovellada, amb un cancell i una entrada que reparteix les diferents dependències de la casa, amb l'escala per accedir al primer pis. A banda i banda del portal, dues obertures, amb una reixa en forma de graella. Al primer pis, hi ha tres balconeres amb voladís fet amb llosa d'esmolar vermellosa i motllurada i barana de ferro. Totes elles disposen de carreus o pedra carejada que ressegueixen les finestres i la porta. Les llindes dels tres finestrals són d'estil neogòtic. Les finestres i finestrals estan tancats amb porticons de fusta enrasats al pla de façana. A l'esquerra de la balconera central hi ha un rellotge de sol ovalat datat de l'any 2002, data de la última reforma de la casa. El ràfec de la coberta és constituït per una tres volades de totxo per suportar-ne les teules. Les golfes presenten dues obertures laterals molt més petites, resseguides amb pedra (la de la dreta amb una reixa de ferro) i al centre de la façana, per sota del carener 5 obertures fetes formant un arc de mig punt fet de totxo superposat (a mena de llibre), i aguantats damunt de 6 pilars tallats irregularment en un sol carreu de pedra d'esmolar.

En aquesta masia s'observen les diferents etapes de creixement; adaptant-se per tal de constituir la màxima unitat organitzativa. Així trobem una part de l'edifici, situat a la façana de ponent de planta rectangular, que consta de diverses unitats volumètriques; la primera, es tracta d'un porxo, de planta rectangular, que consta de planta baixa, i pis; aquest edifici presenta a la planta baixa tres arcades de mig punt fetes de maó aguantades per pilars arrebossats, a l'interior dels quals s'hi guarden els estris de treballar la terra i la maquinària. El sostres són fets de volta catalana, que actualment s'observen partits per murs mitjancers; Per damunt, un terrat porticat amb arcs i pilars fets de maons i baranes de ferro, amb la coberta a doble vessant, de teula àrab i bigues de fusta. Més a l'esquerra, una altra construcció, antiga masoveria, de planta baix i pis, amb la façana arrebossada, que actualment està essent utilitzada en part com a paller. La coberta és a doble vessant amb la part orientada a mig dia més gran. Les obertures.

Els tancaments de la masia són de pedra combinada amb argamassa amb vista a una resistència més alta. La pedra és austera, extreta directament de la naturalesa en alguns parets; d'altres com a la façana principal, la pedra ha estat aplanada lleugerament; i d'altres presenta arrebossat.

La façana principal es troba protegida per un seguit d'edificis annexes que juntament amb el portal d'accés a la masia, formen un pati interior. La portalada o portal d'entrada a la masia és situada a la façana orientada al nord-est, amb un carener i teuladeta o marquesina a doble vessant amb teula àrab; El portal està resseguit amb una gran llinda de pedra .

Observacions:

Cal destacar també, l'era feta tota ella amb grans lloses irregulars de pedra d'esmolar, i els dos pedrissos que es troben fets amb el mateix material i que es troben disposats a banda i banda de la façana principal. A la dreta de la façana, es troba adossada la capella de l'any 1773 dedicada Sant Tomàs.

Història

Des del 1319, aquesta masia també se la coneix com el mas del Prat de Sant Tomàs. La casa havia pres el nom de l'antiga capella de Sant Tomàs. El 1 de gener de 1868 va quedar separada de la parròquia de Caldes de Montbui i fou agregada a la de Sant Feliu.

Han parlat d'aquesta casa els historiadors de Jaume Balmes i de la seva obra, "el Criteri" que fou escrita a la biblioteca de la casa, situada sota el colomar i la qual fou tota una sorpresa en descobrir-la.

De la història de la casa i el seu llinatge, Moreu-Rey (1962) documenta un tal Jaume Prat de Sant Tomàs i llur fill l'any 1373; Jaume Prat de Sant Tomàs (1414 i 1446); Silvestre Prat (1464); Matheu Prat fill del precedent (1480); Pere, fill del precedent (1543,1550); Joan Pere Prat de Sant Tomàs (1560).

Se sap també que els dies 12, 16, 31 de gener i el 1 de febrer de l'any 1643 es van enterrar successivament, Pere, Esperança, Joan Pau i Maria Anna Prat de Sant Tomàs de Dalt, víctimes de l'epidèmia.

En aquesta casa hi va fer estada en Jaume Balmes on va escriure cartes a la família i l'obra "El Criteri", entre altres. La biblioteca on treballà es conserva intacta.

Bibliografia

- GENERALITAT DE CATALUNYA. (2008). Inventari del Patrimoni Cultural i Immoble de Catalunya. Caldes de Montbui (Vallès Oriental). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Direcció General del Patrimoni Cultural. Servei d'Arqueologia i Paleontologia. Barcelona, maig de 2008.
- MOREU-REY,E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Editorial Teide. Barcelona.

